

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

2007. DECEMBER 12–13-ÁN, 440. PLENÁRIS ÜLÉS

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Tárgy:

- Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a termékek forgalmazása tekintetében akkreditációs és piacfelügyeleti előírások megállapításáról
- és Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről
- és Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az egyes nemzeti műszaki szabályoknak a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékekre történő alkalmazására vonatkozó eljárások megállapításáról és a 3052/95/EK határozat hatályon kívül helyezéséről

COM(2007) 37 final – 2007/0029 (COD)

COM(2007) 53 final – 2007/0030 (COD)

COM(2007) 36 final – 2007/0028 (COD)

(2008/C 120/01)

2007. március 14-én a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 95. cikke és 133. cikkének (3) bekezdése alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a termékek forgalmazása tekintetében akkreditációs és piacfelügyeleti előírások megállapításáról

és *Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről.*

2007. április 2-án a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 37. és 95. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az egyes nemzeti műszaki szabályoknak a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékekre történő alkalmazására vonatkozó eljárások megállapításáról és a 3052/95/EK határozat hatályon kívül helyezéséről.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció 2007. november 21-én elfogadta véleményét. (Előadó: Antonello PEZZINI).

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. december 12–13-án tartott, 440. plenáris ülésén (a december 13-i ülésnapon) 68 szavazattal 2 ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB szilárdan meg van győződve arról, hogy fontos az áruk szabad mozgása elvének teljes mértékű alkalmazása, amit a Szerződés ír elő és számos bírósági ítélet is

megegyezik, hogy az egyes tagállamokban törvényesen forgalmazott termékek akadály nélkül kerülhessenek piacra az egész EU-ban.

1.2 Az EGSZB úgy véli, hogy a biztonság, az átláthatóság és a hatékonyság biztosítása a kereskedelemben prioritás, csakúgy, mint a kettős ellenőrzések és tesztelek kiküszöbölése és a magas szintű védelem biztosítása a fogyasztók, a polgárok és a

vállalkozások számára, valamint a piacfelügyeleti tevékenységek fokozása a közösségi termékbiztonsági követelmények aktív és egységes alkalmazása érdekében.

1.3 AZ EGSZB hangsúlyozza, hogy az áruk szabad mozgása az egységes európai piacon a versenyképesség és a gazdasági és társadalmi fejlődés egyik fő hajtóereje, továbbá hogy a biztonságos, magas színvonalú termékek forgalomba hozatala követelményeinek megerősítése és modernizálása kulcsfontosságú tényezők a fogyasztók, a vállalkozások és az európai polgárok számára.

1.4 Az EGSZB úgy véli, hogy az árukról szóló EU-jogszabályok aktualizálását és modernizálását nem lehet elhalasztani, a következők miatt:

- a Szerződés rendelkezéseinek végrehajtása és érvényre juttatása során felmerülő problémák;
- a piacfelügyelet következetes megközelítésének hiánya a tagállamokban;
- hiányosságok a megfelelőségértékelő szervezeteknél és a CE-jelölés jogvédelmében;
- a vállalkozások adminisztrációja és az emberek jogait és kötelezettségeiket illető ismeretei hiányosak.

1.5 Az EGSZB támogatja a témához kapcsolódó **jogalkotási csomag** összeállítására irányuló európai bizottsági kezdeményezést, amennyiben teljes körűen biztosítja van:

- a kölcsönös elismerés elvének hatékony és egységes végrehajtása;
- az erősebb piacfelügyelet;
- egy általános érdekű közszolgáltatást nyújtó, közös európai akkreditációs rendszer;
- az akkreditált minősítő szervezetek közös illetékességi szintje;
- szigorúbb kiválasztási kritériumok és harmonizált kiválasztási eljárások a megfelelőségértékelés tekintetében;
- nagyobb, szisztematikus és folyamatos együttműködés a nemzeti hatóságok között;
- a CE-jelölés erősebb jogvédelme a túl sok védjegy okozta zűrzavar elkerülése végett;
- az összes áruforgalmazó teljes körű azonosítása és feladatainak meghatározása;
- egységesebb jogi keret a meglévő dokumentumok közötti erősebb konzisztenciával, magas fokú szabálybetartással és minimális bürokráciával;
- minden piacra dobott termék esetében nyomonkövethetőségi garancia;
- az arányosság elvének teljes körű alkalmazása a tanúsítási felelőségek és eljárások tekintetében, különösen a kisebb vállalkozások és a nem tömeggyártott vagy kis mennyiségben gyártott termékek esetében;

- minden piaci szereplő és különösen a fogyasztók teljes körű bevonása;
- bíróságon kívüli jogorvoslati mechanizmusok kifejezett biztosítása a lehető legrövidebb határidőkkel és a legalacsonyabb költségekkel.

1.6 Az EGSZB úgy érzi, hogy magas szintű átláthatóságot, jogbiztonságot és egyszerűsítést kell biztosítani az egységes kölcsönös elismerési eljárásokban, az alábbiak révén:

- a bizonyítás terhének megfordítása és a nemzeti bíróságokhoz való fordulás lehetősége;
- lehetőség a viták peren kívüli rendezésére a termékügyi kapcsolattartó pontoknál, beleértve az online lehetőséget is;
- rövidebb határidők a bírósági és a peren kívüli eljárásoknál egyaránt;
- alkalmas és kompetens nemzeti műszaki segédeszközök biztosítása, amelyek minden szükséges bizonyítékot gyorsan tudnak szolgáltatni – szükség esetén sürgősségi eljárások alkalmazásával;
- a szabályozó testületek aktív szerepe egy tematikus útmutató létrehozásával, amely lehetővé teszi, hogy az egész EU-ban nyomon lehessen követni minden meglévő jogszabályt.

1.7 Az EGSZB egyetért a javaslatok alapelveivel, melyek a megfelelőségértékelés területének „új megközelítése” és „globális megközelítése” sikeres elemeinek ötvözéséből fakadnak. Ezeket a jelenlegi és a jövőbeli közösségi jogszabályok minden területén alkalmazni kell, az eladott termékek minden szempontjára kiterjesztve, különösen ami a biztonságot és az egészség- és környezetvédelmet illeti.

1.8 Létfonosságú, hogy az ellátási és elosztási lánc valamennyi gazdasági szereplője – legyen az gyártó, meghatalmazott képviselő vagy importőr – megtegye a szükséges intézkedéseket, és egyenlő mértékű felelősséget vállaljon annak biztosítása érdekében, hogy csak olyan termékek kerüljenek forgalomba, amelyek megfelelnek az előírásoknak.

1.9 A termékek nyomonkövethetőségének, miközben biztosítja az árukat forgalomba hozó gazdasági szereplők elszámoltathatóságát, lehetővé kell tennie e gazdasági szereplők egyértelmű azonosítását, hogy a közösségi szabályok megfelelően alkalmazhatók legyenek.

1.10 Az EGSZB megítélése szerint az internetes áruforgalommal kapcsolatos problémákra megoldást kell keresni, mivel az online kereskedelem még nem teljes körűen szabályozott.

1.11 Az EGSZB úgy érzi, hogy alapvetően szükség van egyértelműbb rendelkezésekre a jelenlegi „új megközelítés” keretrendszerének javítása érdekében, az alábbiak tekintetében:

- olyan szükségszerű és arányos kötelezettségek a gazdasági szereplők számára, melyek nem járnak nagy bürokratikus és adminisztrációs költségekkel;

– hatékonyabb piacfelügyelet és egységesebb illetékességi szint a bejelentett megfelelőségértékelő szervezeteknél azért, hogy az illetékesség, a pártatlanság és a hatékonyság az egész Európai Gazdasági Térség területén biztosítható legyen, csakúgy, mint az egyenlő esélyek minden termelő számára.

1.12 Az EGSZB egyetért abban, hogy a CE-jelölés státusát és jelentőségét erősíteni kell, azzal, hogy együttes márkajelzésként bejegyezve nagyobb jogvédelmet biztosítanak neki, ami lehetővé teszi a hatóságok számára a gyors cselekvést és a visszatekintések megfékezését.

1.13 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy a műszaki szabványosítás kulcsfontosságú szerepet játszik az egész területen, mivel az új megközelítés pontosan az egymással szorosan összekapcsolódó, alapvető jogi követelményeken és az európai műszaki szabványokon alapul, amelyeket támogatni és erősíteni kell.

1.14 Az általános érdekű közszolgáltatást nyújtó európai akkreditációs rendszernek (EAS) nemzetközileg elismert szabványokon és egyértelmű fogalom meghatározáson kell alapulnia, biztosítania kell a megfelelőségértékelési eredmények teljes körű elfogadottságát, és meg kell akadályoznia a szükségtelen kettős értékelést.

1.15 A rendelet EAS-ra vonatkozó rendelkezéseinek vonatkozniuk kell az akkreditációs testületekre és az általuk nyújtott szolgáltatásokra is az Európai Gazdasági Térségen belül, függetlenül az ügyfeleknek nyújtott megfelelőségértékelés típusától.

1.16 E rendelkezéseknek a következőket kell biztosítaniuk:

- egyértelmű és átlátható közös meghatározások összefüggő egysége, melyek összhangban vannak a nemzetközi szabványokkal, és amelyeket az összes „új megközelítésű” irányelvben és termékspecifikus irányelvben (*) használni kell, beleértve a megfelelőségértékelésről és a megfelelőségértékelő szervekről szólókat;
- olyan állami akkreditációs rendszer, amely nem függ a kereskedelmi versenytől;
- az összes idevágó közösségi jogszabály általános lefedése, kivétel nélkül, akár a biztonság és az egészségügy területén, akár a környezetvédelemben;
- az akkreditáció hatálya alá tartozó valamennyi tevékenységre való kiterjesztés, beleértve a kalibrálást is, függetlenül attól, hogy az akkreditáció célja a jogi megfelelőségértékelés követelményeinek való megfelelés, vagy a magánszerződéseknek való megfelelés;
- a nemzeti akkreditációs testületeknek meg kell felelniük a kompetencia- és pártatlansági szabványoknak, azzal, hogy megkövetelik tőlük a részvételt az akkreditációs eljárásban érintett valamennyi fél felügyelete alatt elvégzett szakértői értékelésekben.

1.17 Az EGSZB úgy véli, hogy egyértelmű jogalapot kell teremteni az Európai Akkreditációs Együttműködésnek (EA),

(*) Az EU-jogszabályokban különféle fogalom meghatározások használatosak ugyanazon fogalom meghatározására a különböző tényezőket, úgymint környezet-tudatos tervezés, termékbiztonság, termékelőjárás, hulladékártalmatlanítás, energiahatékonyság stb. lefedő, termékekre vonatkozó jogszabályokra. Ez a résztvevők számára zavart okozott, főleg amikor ugyanarra a termékre különféle irányelvek vonatkoznak.

melynek szerepét erősíteni kell és jobban meg kell határozni: minden nemzeti akkreditációs szervezetnek az EA tagjának kell lennie az egyenjogúság, az átláthatóság, a megbízhatóság és a hatékonyság biztosítása érdekében; továbbá az EA hálózatot a tagállamoknak támogatniuk kell.

1.18 Az EGSZB úgy véli, hogy mivel az akkreditációs testületeknek be kell mutatniuk, hogy a beléjük vetett bizalom megalapozott, igazolniuk kellene, hogy sikeresen részt vesznek a szakértői ellenőrzésekben.

1.19 Ezenkívül az EGSZB meggyőződése, hogy a résztvevők bevonása fontos: képviselni kell őket az akkreditációs szervezetekben, és ezt a rendelkezést az új rendelet szerves részévé kell tenni.

1.20 Az EGSZB ezzel kapcsolatban úgy véli, hogy a fogyasztói jogokkal komolyabban tisztában kellene lenni, jobban el kellene ismerni őket a belső piacon, és ennek érdekében megfelelő kezdeményezést kell tervezni.

1.21 A piacfelügyeleti tevékenységeknek vonatkozniuk kell az Általános Termékbiztonsági Irányelv (GPSD) hatálya alá tartozó termékekre is, mivel számos terméket értékesítenek professzionális és végfogyasztói használatra egyaránt. Az EGSZB szerint a jelenlegi Közösségi Gyors Tájékoztatási Rendszer, a RAPEX léte, amely hatékonyan segítheti a piacfelügyeletet, teljes mértékben indokolt.

1.22 A vámhatóságoknak együtt kell működniük a piacfelügyeleti hatóságokkal egy európai hálózatban, hogy biztosítsák a termékek hatékony ellenőrzését, mielőtt azok az európai belső piacra kerülnek, ahol aztán szabadon mozoghatnak.

1.23 Ezért és más okok miatt a vámhatóságokat el kell látni képzett személyzettel, elegendő forrásokkal és hatáskörökkel, hogy hatékonyan megbirkózhassanak a rájuk rótt feladatokkal, továbbá olyan eszközökkel is, amelyek segítségével gyorsan kezelhetik a szezonális termékeket vagy az olyan termékeket, amelyeket korlátozott időszakban értékesítenek.

1.24 Végül az EGSZB úgy véli, hogy a rendeletnek ki kell kötnie, hogy a megfelelőség bizonyított hiánya esetén tett intézkedéseknek meg kell felelniük az arányosság elvének is.

2. Bevezetés

2.1 Az áruk belső piaca nem csak a Közösségen belüli növekedés hajtóereje: jelentős hatása van az Európai Unió nemzetközi piacon való versenyképességére is. Amint arra az EGSZB számos alkalommal rámutatott, „A globalizáció – amely egyrészt kihívás, másrészt lehetőség – olyan tényező, amely egyre nagyobb jelentőségre tesz szert. A kihívásnak csak úgy lehet megfelelni, ha az egységes piacon rejülő összes lehetőséget kihasználjuk” (2).

(2) HL C 93., 2007.4.27., Az egységes piac felülvizsgálata. Előadó: Brian CASSIDY.

2.2 Az egységes piac központi pillére az áruk szabad mozgása: a Szerződés 28–30. cikke ⁽³⁾ szerint jelentős előrelépés történt a műszaki szabványok EU-szintű harmonizálásában a kereskedelem technikai korlátainak megszüntetése érdekében, gyakorta „új megközelítési” irányelvek (más néven „CE-jelölés” irányelvek) révén.

2.3 Ennek ellenére hiányosságok mutatkoznak a Szerződés rendelkezéseinek alkalmazásában és érvényesítésében, különösen a nem harmonizált termékek területén. A nemzeti műszaki rendelkezések bevezetése a szabad kereskedelemnek komoly gátakat szabott, különösen a kkv-k számára, a még mindig túlságosan töredezett jogszabályi keretrendszer és a tagállamok körében a piacfelügyelet vonatkozásában tapasztalható következetes megközelítés hiánya miatt.

2.4 Az EGSZB hangsúlyozta, hogy „a tagállamokra jelentős felelősség hárul annak biztosításában, hogy az uniós intézkedések nemzeti jogrendszerükbe megfelelően átültetésre, majd alkalmazásra kerüljenek”, valamint hogy fontos, hogy „a nemzeti szinten kialakuló szabályozási keret tartalmilag minél kiegyensúlyozottabb, ugyanakkor a lehető legegyszerűbb legyen a vállalkozások, a munkavállalók, a fogyasztók és a civil társadalom minden szereplője számára” ⁽⁴⁾.

2.5 Az EGSZB határozottan támogatja az átláthatóbb, hatékony szabályokra és a biztonságos, magas színvonalú termékek forgalomba hozatalának erőteljesebb, modern követelményeire irányuló célkitűzést, a következők biztosítása érdekében:

- magasabb szintű biztonság és minőség, valamint nagyobb választási szabadság a fogyasztók számára a hazai és importált termékekre egyaránt vonatkozó megbízható megfelelőségértékelés alapján;
- jogbiztonság és egyértelmű, következetes jogszabályok a gyártók számára, közös keretrendszerrel az ipari termékekre; a technológiai fejlesztésekhez való alkalmazkodáshoz szükséges agilitás; valódi szabad kereskedelem a felesleges technikai korlátok, adminisztratív ellenőrzések vagy az egyes hazai piacokra való bejutáshoz szükséges további, terheket jelentő tesztek nélkül;
- egészség- és környezetvédelem a polgárok számára, továbbá a terhes és felesleges aktatologatás megszüntetése, és az európai polgárság kulcsfontosságú részeként annak biztosítása, hogy egy kézzelfogható, könnyen hozzáférhető, minőségen alapuló, eredményesen működő Európáról szerezhessenek gyakorlati tapasztalatokat.

2.6 A *Belső piaci stratégia – prioritások a 2003–2006 közötti időszakra* tárgyban kidolgozott véleményében ⁽⁵⁾ az EGSZB rámutatott, hogy „a harmadik országokkal folytatott kereske-

delem gyorsabban növekedett, mint a tagállamok közötti kereskedelem” és ennek „egyik oka a kölcsönös elismerés hiánya, amelynek az lenne a célja, hogy a fogyasztóknak bizalmat nyújtson a másik országban gyártott termékek iránt. A tagállamoknak meg kellene bízniuk egymás rendszereiben. Egy szilárd jogrendszer, szigorú és átlátható minőségi szabványok, valamint a fogyasztók oktatását célzó kezdeményezések biztosítják a legjobb feltételeket a tagállamok közötti árukereskedelem növeléséhez”.

2.7 Az EGSZB hangsúlyozta azt is, hogy a belső piacon a fogyasztói jogok ismerete rendkívül korlátozott, és erre a hiányosságra – különösen a periférikus és a közelmúltban csatlakozott országok tekintetében – már több ízben felhívta a figyelmet ⁽⁶⁾, ahogyan arra is, amiként ezt a tudatlanságot a nemzeti és helyi tisztviselők kihasználják.

2.8 Ezenkívül az EGSZB rámutat arra, hogy az Egységes Piac Megfigyelőközpontja (SMO) által 2007-ben azonosított négy fő akadály a belső piac megfelelő működését illetően a következő:

- bizonytalanság a gazdasági szereplők és a nemzeti igazgatási szervek körében a kölcsönös elismerés elvének érvényesítéséhez kapcsolódó jogokra és kötelezettségekre vonatkozóan;
- elégtelen bizalom, átláthatóság és együttműködés a tagállamok között, ami segítené a kölcsönös elismerést és a minősítések elfogadását, valamint az áruk szabad mozgását, egyszerűbb keretrendszert biztosítva a megfelelőségértékelés, az akkreditáció és a piacfelügyeleti rendszerek, továbbá az átláthatóság és a „CE-jelölés” védelme szempontjából;
- olyan koherens intézkedések hiánya, amelyek magas szintű biztonságot és egészséget, valamint optimális általános követelményeket biztosítanak a forgalomba helyezendő termékek tekintetében.

2.9 Az EGSZB kijelentette: „Figyelemreméltó és sajnálatos, hogy az európai integráció oly sok éve után, számos tagállamban a közösségi jog és a közösségi politikák még mindig nem épültek be eléggé mint politikai és közigazgatási szint a belső politikaalkotásba azokon a területeken, melyeken a tagállamok pedig elkötelezték magukat a közös politikák és a közös döntéshozatali folyamat eredményeinek végrehajtása mellett” ⁽⁷⁾.

2.10 Rámutatott továbbá, hogy: „Az EU-ügyek hatékony és átlátható nemzeti szintű megközelítése elengedhetetlen, hiszen a 25 tagállamnak, melyek mindegyikében saját közigazgatási kultúra és hagyományok alakultak ki, ugyanazokat a vívmányokat kell tiszteletben tartania, amelyek pedig hasonló követelményeket tartalmaznak a jogalkotás, az átültetés és az EU-jogszabályok végrehajtása terén” ⁽⁸⁾.

⁽³⁾ Lásd még az EUSz. 94–95. cikkét.

⁽⁴⁾ HL C 309., 2006.12.16., A Közösség lisszaboni programjának végrehajtása: a szabályozási környezet egyszerűsítésére irányuló stratégiáról. Előadó: Brian CASSIDY.

⁽⁵⁾ HL C 234., 2003.9.30., Előadó: Brian CASSIDY.

⁽⁶⁾ HL C 208., 2003.9.3., Előadó: Antonello PEZZINI.

⁽⁷⁾ HL C 325., 2006.12.30., Előadó: Joost VAN IERSEL.

⁽⁸⁾ Ibid.

2.11 A „Kok-jelentés”⁽⁹⁾ szerint „az áruk EU-n belüli szabad mozgását továbbra is számos helyi szabály akadályozza, melyeket gyakran önkényesen és egyértelműen a kölcsönös elismerés elvével ellentétes módon alkalmaznak”⁽¹⁰⁾.

2.12 Tekintettel a fentiekre, az EGSZB úgy gondolja, hogy az európai integráció jövőjének, a fogyasztók és a közérdek védelmének és az európai vállalkozások fejlődésének biztosítása érdekében sürgős prioritás:

- az áruk szabad mozgása elve teljes körű alkalmazásának biztosítása, amit a Szerződés előír és számos európai bírósági ítélet is megerősít, annak érdekében, hogy az egyik tagállamban törvényesen forgalmazott termékek az egész EU-ban akadálytalanul forgalmazhatók legyenek;
- a biztonság, az átláthatóság és a hatékonyság biztosítása a kereskedelemben, megszüntetve a kettős ellenőrzést és tesztelést, valamint biztosítva a fogyasztók, a polgárok és a vállalkozások magas szintű védelmét;
- a bizonytalanságok, a többszintű jogi szabályozás, a jogszabályokban levő következetlenségek és a termékmegfelelőségértékelési eljárások felesleges bonyolultságának kiküszöbölése: ezeknek megfelelőnek, határozottnak, függetlennek és pártatlannak kell lenniük, továbbá meg kell felelniük az ipari termékek közös jogi keretrendszerének;
- a piacfelügyeleti tevékenységek koordinálása és felgyorsítása a közösségi termékbiztonsági követelmények aktív és egységes alkalmazása érdekében;
- a CE-jelölés hatékonyabb támogatása, erősítése és védelme; a jelölésnek valódi „megfelelőségi útlevélnek” kell lennie, ami lehetővé teszi az egész EU-ban való szabad mozgást, kellő figyelemmel a közösségi jogszabályokban meghatározott biztonsági és minőségi szintekre.

3. Az Európai Bizottság javaslatai

3.1 Az Európai Bizottság abból a megfigyelésből indul ki, hogy a belső piac még nem teljes:

- a nemzeti műszaki szabályok még mindig lényeges korlátokat szabnak az EU-n belüli szabad kereskedelemnek. Amint azt megjegyezték⁽¹¹⁾ egy felmérésben, a vállalkozások több mint egyharmada jelentett olyan problémákat, amelyeket egy másik tagállam műszaki szabályai okoznak, és a vállalkozások mintegy fele úgy döntött, hogy termékeit ezekhez a szabályokhoz igazítja;
- túl sok EU-szabályról bizonyosodott be, hogy következtlen vagy túlságosan összetett: különböző fogalom meghatározások ugyanarra a termékre, egymást átfedő megfelelőségértékelési eljárások, különböző megfelelőségértékelő szervek, töredezett szabályozási keretrendszer, különféle szabályok és eljárások összevisszasága;

⁽⁹⁾ A Wim Kok vezette magas szintű csoport jelentése „Szembeszállni a kihívásokkal” címmel, 2004. november – Európai Bizottság.

⁽¹⁰⁾ SEC(2007) 113, 2007.2.14.

⁽¹¹⁾ A kölcsönös elismerés elvének az egységes piacon való alkalmazásáról szóló második kétéves jelentés – COM(2002) 419 final.

- a fogyasztók, a polgárok és a kkv-k még mindig rendkívül alultájékozottak vagy nincsenek tisztában jogaikkal, miközben új korlátok és a túlzott bürokrácia egyre inkább gátolják a jogok gyakorlását.

3.2 A kérdések megoldása érdekében az Európai Bizottság a következőket javasolja:

- egy rendelet (COM(2007) 36 final), amely előírja az egyes nemzeti műszaki szabályoknak a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékekre történő alkalmazására vonatkozó eljárások megállapítását és a 3052/95/EK határozat hatályon kívül helyezését;
- egy határozat (COM(2007) 53 final) a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, miközben a javaslattal párhuzamosan a Bizottság bejegyzi a CE-jelölést közös védjegyként annak jogvédelme érdekében;
- egy rendelet (COM(2007) 37 final), amely meghatározza a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditációs és piacfelügyeleti előírások követelményeit;

3.3 Az első rendelet (COM(2007) 36 final) a kölcsönös információcsere jelenlegi eljárásának hatályon kívül helyezését javasolja, és a nem harmonizált terület néhány szempontjával foglalkozik:

- egy új eljárás a nemzeti hatóságok számára arra az esetre, ha nemzeti műszaki szabályt akarnak kiróni, és úgy hiszik, hogy nem tudják alkalmazni a kölcsönös elismerést;
- a nemzeti hatóságok, valamint azon vállalkozások jogainak és kötelezettségeinek EU-szintű meghatározása, akik valamely, egy tagállamban már jogszerűen forgalmazott terméküket szeretnék értékesíteni egy másik tagállamban;
- egy vagy több „termékügyi kapcsolattartó pont” létrehozása minden egyes tagállamban, melynek az a feladata, hogy tájékoztatást nyújtson az egy-egy termékre vonatkozó műszaki szabályokról vagy megnevezze azt a hatóságot/szervet, amelyikkel fel kell venni a kapcsolatot; fel lehet állítani egy telematikus hálózatot is, amely összeköti ezeket a termékügyi kapcsolattartó pontokat, hogy információt cserélhessenek az IDABC (interoperábilis páneurópai elektronikus kormányzati szolgáltatások közigazgatási rendszerek, gazdasági szervezetek és állampolgárok részére) interoperabilitási rendszernek megfelelően.

3.4 A határozat (COM(2007) 53 final) kialakítja a jövőbeli ágazati jogszabályok általános keretrendszerét, az alábbiakkal:

- harmonizált fogalom meghatározások, közös kötelezettségek a gazdasági szereplők számára, a megfelelőségértékelő szervek kiválasztási kritériumai, a nemzeti bejelentő hatóságok követelményei és a bejelentési eljárás szabályai;
- a megfelelőségértékelési eljárások kiválasztásának szabályai, valamint az eljárások harmonizált választéka, a terhes átfedések elkerülése végett;
- a CE-jelölés egységes meghatározása (a hozzá tartozó feladatokkal és védelemmel) közös közösségi védjegyként azon irányelvek esetében, amelyek már elrendelték ezt;
- a GPSD (általános termékbiztonsági irányelv) rendszer kiterjesztéseként egy tájékoztatói és piacfelügyeleti eljárás;

- a piacfelügyeleti mechanizmusok kiegészítéseként harmonizált rendelkezések a jövőbeli védelmi rendszerekre vonatkozóan.

3.5 A második rendelet (COM(2007) 37 final) az akkreditációs és piacfelügyeleti követelmények megerősítését írja elő, hogy a nem megfelelő termékek könnyen azonosíthatók és a forgalomból kivonhatók legyenek. A javaslat fő célja az áruk szabad mozgásának biztosítása a harmonizált területen a következők révén:

- az európai együttműködés fokozása azért, hogy az akkreditáció valóban a megfelelően működő EU-szabályozás végső szabályozási szintjét képezze;
- a már meglévő „Európai Akkreditációs Együttműködés” (EA) szervezet elismerése keretében létrehozása a szigorú szakértői értékelés⁽¹²⁾ megfelelő működésének biztosítása céljából;
- az EU piacaira belépő termékek piacfelügyelete és ellenőrzése vonatkozásában egy közösségi keretrendszer életbe léptetése, a belső hatóságok és a vámhatóságok közötti szorosabb együttműködéssel, a nemzeti hatóságok közötti információcserével és együttműködéssel abban az esetben, ha a termékek egynél több tagállam piacain vannak jelen;
- egyértelmű és szabványosított szabályok alkalmazása minden ágazatban, biztosítva a jogi stabilitást és az intézkedések következetességét, továbbá csökkentve a forgalomba hozatal előtti követelmények és a megfelelőségértékelés néhány terhet;
- közösségi finanszírozás nyújtása az ágazati akkreditációs rendszereknek, az EA központi titkárságának tevékenységeihez, a piacfelügyeleti projektek, a képzési programok, valamint a nemzeti – köztük vámhivatali – tisztviselők cseréjének elindítása és koordinálása.

4. Általános megjegyzések

4.1 Az EGSZB szilárdan hiszi, hogy az áruk szabad mozgása alapvető hajtóereje a versenyképességnek, valamint az európai egységes piac gazdasági és társadalmi fejlődésének, továbbá hogy a biztonságos, jó minőségű termékek forgalomba hozatali követelményeinek megerősítése és modernizálása a fogyasztók, a vállalkozások és az európai emberek számára kulcsfontosságú tényezők.

4.2 Az elmúlt 50 évben az áruk egységes piaca segített egyre közelebb vinni egymáshoz Európa gazdaságait: ma az EU 27 tagállama közötti kereskedelem teszi ki a teljes uniós kereskedelem kétharmadát.

4.3 Az EK-Szerződés 28. és 30. cikke⁽¹³⁾ rendelkezéseinek végrehajtása, a régi és az új megközelítésű műszaki szabályok

harmonizálása és a kölcsönös elismerés elvének megfelelő alkalmazása kulcsfontosságú pillérei a Közösségen belüli kereskedelem fejlődésének.

4.4 Több oka is van annak, hogy az árukról szóló EU-jogszabályok modernizálását és kiigazítását nem lehet halogatni: a Szerződés rendelkezéseinek végrehajtása és érvényre juttatása során felmerülő problémák; a piacfelügyelet következetes megközelítésének hiánya a tagállamokban; hiányosságok a megfelelőségértékelő szerveknél és a CE-jelölés jogvédelmében; a gyakran többszintű és átfedéseket mutató európai jogalkotás következetlenségei és összetettsége, a különféle eljárások összevisszaságával; valamint a vállalkozások, az igazgatási szervek és a polgárok jogait és kötelezettségeiket illető ismereteinek hiányosságai.

4.5 Az EGSZB, mint már korábban is hangsúlyozta, támogatja az Európai Bizottság kezdeményezését, és az egységes piacról szóló véleményeiben⁽¹⁴⁾ is már számos alkalommal sürgetett egy ilyen kezdeményezést; továbbá támogatja a javaslatokat, amennyiben azok tükrözik az e véleményben foglalt megjegyzéseket.

⁽¹⁴⁾ A közelmúltbeli Egyszerűsítésről, jobb jogalkotásról és az egységes piac prioritásairól szóló EGSZB vélemények jegyzéke:

- 1) HL C 93., 2007.4.27., Az egységes piac felügyelete, Előadó: Bryan CASSIDY.
- 2) Vélemény a Bizottság közleményéről az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A közösségi vívmányok modernizálása és egyszerűsítése, COM(2005) 535 final, Előadó: Bryan CASSIDY, HL C 309., 2006.12.16.
- 3) Feltárási vélemény az Egyesült Királyság elnöksége kérésére A jobb jogalkotásról, Előadó: Daniel RETUREAU, elfogadva 2005.9.28-án, HL C 24., 2006.1.31.
- 4) Saját kezdeményezésű vélemény a Hogyan javítsuk az EU jogszabályok végrehajtását és érvényre juttatását c. előadásról, Előadó: Joost P. VAN IERSEL, elfogadva 2005.9.28-án, HL C 24., 2006.1.31.
- 5) Vélemény a Bizottság közleményéről a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A közösségi vívmányok modernizálása és egyszerűsítése, COM(2003) 71 final, Előadó: Daniel RETUREAU, elfogadva 2004.3.31-én, HL C 112., 2004.4.30.
- 6) Saját kezdeményezésű vélemény az Egyszerűsítés, különös tekintettel az európai kormányzásra: jobb jogalkotás c. előadásról, Előadó: Brian SIMPSON, elfogadva 2003.3.26-án, HL C 133., 2003.6.6.
- 7) Feltárási vélemény a Bizottság közleményéről – egyszerűsítés és a szabályozási környezet javítása, COM(2001) 726 final, Előadó: Gordon WALKER, elfogadva 2002.3.21-én, HL C 125., 2002.5.27.
- 8) Saját kezdeményezésű vélemény az Egyszerűsítés c. előadásról, Előadó: Gordon WALKER, elfogadva 2001.11.29-én, HL C 48., 2002.2.21.
- 9) Saját kezdeményezésű vélemény az Egyszerűsítés az egységes piacon c. előadásról, Előadó: Bruno VEVER, elfogadva 2000.10.19-én, HL C 14., 2001.1.16.
- 10) Saját kezdeményezésű vélemény Az egységes piac prioritásai 2005–2010 c. előadásról, Előadó: Bryan CASSIDY, elfogadva 2005.4.7-én, HL C 255., 2005.10.14.
- 11) Vélemény a Bizottság közleményéről a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának, belső piaci stratégia – prioritások a 2003–2006 közötti időszakra, Előadó: Bryan CASSIDY, elfogadva 2003.7.16-án, HL C 234., 2003.9.30.
- 12) Tájékoztató jelentés az egyszerűsítésről.
- 13) Tájékoztató jelentés az Egységes piac társ-szabályozási és önszabályozási állapotáról, Előadó: Bruno VEVER, elfogadva 2005.1.11-én, CESE 1182/2004. fin.

⁽¹²⁾ Jelenleg mintegy 1 700 bejelentett szervezet van az EU-ban.

⁽¹³⁾ Lásd még az EUSz. 94–95. cikkét.

4.6 Az EGSZB úgy véli, hogy négy kulcsfontosságú kritériumot kell alkalmazni a javasolt intézkedések értékelésében azért, hogy a meglévő közösségi keretrendszerbe való beépítésük biztosítható legyen:

- az átláthatóság, az egyszerűsítés, a megbízhatóság, a jogbiztonság és a közösségi felhasználó – legyen az fogyasztó, vállalkozás, közigazgatási szerv vagy magánszemély – számára való hozzáférhetőség szintje;
- a következetesség szintje az EU-politikák és egyéb célkitűzések tekintetében;
- a jogokról és kötelezettségekről szóló kommunikáció és információcsere a közösségi érdekeltek között;
- a felesleges bürokrácia és a hozzá kapcsolódó terhek mértéke, különösen a kisebb érdekeltek, mint például a fogyasztók, a kis- és középvállalkozások és az egyének számára.

4.7 Az EGSZB úgy érzi, hogy az Európai Bizottság javaslatai nagy előrelépést tesznek lehetővé, mivel meghatározzák a következőket:

- nagyobb piacfelügyelet biztosítása;
- közös akkreditációs rendszer;
- az akkreditált minősítő szervek közös illetékességi szintje;
- szigorúbb kiválasztási kritériumok és harmonizált kiválasztási eljárások a megfelelőségértékelés tekintetében;
- nagyobb együttműködés és információcsere a nemzeti hatóságok között;
- a CE-jelölés nagyobb jogvédelme közös közösségi védjegyként.

4.8 Az EGSZB teljes mértékben egyetért azzal, hogy javítani kell a bejelentett szervek akkreditációs rendszerének minőségét, és szigorúbb kritériumokat kell felállítani e szervek kiválasztásához, irányításához és felügyeléséhez, a decentralizált rendszerben következetességet, összevetést és koordinációt biztosító jogi keretrendszerrel, a megbízhatóság garانتálása és a kölcsönös bizalom növelése érdekében.

4.9 Különösen a növekvő globalizációra tekintettel a piacfelügyeleti rendszernek közös jogalkotási keretrendszert kell biztosítania, amely garantálja a jogszabályok hatékony és következetes alkalmazását az egész EU-ban.

4.10 A nem megfelelő, potenciálisan veszélyes termékeket nem szabad beengedni a piacra, amint azt a RAPEX (nem élelmiszer fogyasztói termékek Gyors Tájékoztatási Rendszere) veszélyes fogyasztói termékekről szóló 2006-os éves jelentése⁽¹⁵⁾ hangsúlyozta.

⁽¹⁵⁾ Az Európai Bizottság RAPEX 2006. évi jelentése, <http://ec.europa.eu/rapex>. A 2007. április 19-én kiadott jelentés említést tesz arról, hogy az utóbbi években erőteljesen növekedett a bejelentések száma. Az Európában komoly biztonsági kockázatot jelentő nem élelmiszer fogyasztói termékekre vonatkozó bejelentések száma 2004 és 2006 között több mint kétszeresére, 388-ról 924-re nőtt, míg 2006-ban az éves növekedés 2005-höz képest 32 % volt, főként a játékszerek, elektromos berendezések, gépjárművek, világítási szerelvények és kozmetikai cikkek ágazataira vonatkozóan. A szóban forgó termékek sérülés-, áramütés-, tűz- és égés-, valamint fulladásveszélyt, továbbá vegyi kockázatokat rejtettek.

4.11 A CE-jelölést illetően – amely megfelelőségi, nem pedig minőségi védjegynek tekintendő – az EGSZB úgy érzi, a megfelelőségi védjegyekbe vetett bizalom helyreállítása alapvetően fontos. A CE-jelölés értékét vissza kell állítani, nagyobb lehetőséget biztosítva az annak megsértéséért járó büntető eljáráshoz, továbbá jogvédelmet kell biztosítani egy olyan dolog számára, ami a jogi kapcsolatot jelenti az összes „új megközelítésű” irányelv között, melyek jelenleg 20 termelési ágazatot fednek le.

4.12 A jelenlegi jogalkotási keretrendszer tekintetében az EGSZB úgy véli, hogy a következtelenségek, a kettős szabályok és a jogbizonytalanság az egész rendszer legsebezhetőbb pontját jelenthetik, súlyos károkat okozva a fogyasztóknak, a vállalkozóknak, általában az embereknek és az egész civil társadalomnak.

4.13 A jogszabályok több szintjének megléte, valamint az, hogy nem tartják tiszteletben az EU-politikákhoz és egyéb célkitűzésekhez kapcsolódó kezdeményezések közötti következetesség igényét, túlzott bürokráciához és jelentős terhekhez vezetett a különféle eljárások tényleges bevezetési idejének szempontjából. Ennek nagyon káros volt a hatása, különösen a fogyasztókra, a kis- és középvállalkozásokra, valamint az egyénekre.

4.14 Ezért az EGSZB teljes mértékben támogatja a termékek forgalomba hozatalára vonatkozó közös referenciakeretre irányuló javaslatot⁽¹⁶⁾. E keretrendszernek tartalmaznia kell közös elemeket, eljárásokat és fogalom meghatározásokat az egyedi irányelvek jövőbeli átszervezése és kiigazítása érdekében, hogy megszűnjön a felesleges bürokrácia és a jelenlegi jogalkotási keretrendszer hiányosságai.

4.15 Az EGSZB fontosnak tartja, hogy az egységes piac kulcsfontosságú elemeként egy gyakorlati telematikai iránymutatást dolgozzanak ki a termékeknek az egységes európai piacon való forgalomba hozatalához⁽¹⁷⁾, amely felhasználóbarát áttekintést nyújt minden jogszabályról és eljárásról, a főbb szektorokra lebontva, beleértve a jogokat és a kötelezettségeket, a hozzáférési eljárásokat, a határidőket és az elindítási költségeket is.

5. Részletes megjegyzések

5.1 *Rendelattervezet a kölcsönös elismerésről és a „termékügyi kapcsolattartó pontokról” – COM(2007) 36 final*

5.1.1 A Szerződés 28. és 30. cikkében előírt kölcsönös elismerés elve az áruk és szolgáltatások belső piacon való szabad mozgásának sarokköve. Ötven év után, amely során az EU folyamatosan bővült és a piacok egyre globalizáltabbakká váltak, az EGSZB úgy véli, hogy szerepét meg kell erősíteni és védeni, nagyobb jogbiztonságot és egységes végrehajtást biztosítva, továbbá ki kell aknázni teljes potenciálját a gazdasági szereplők, az európai vállalkozások és a nemzeti hatóságok szolgálatában egyaránt.

5.1.2 Az európai bizottsági javaslat pozitív lépést jelent ebbe az irányba, mivel:

- létrehoz egy eljárást az általános alapelv alóli kivételek megvizsgálására;

⁽¹⁶⁾ A közös keretnek figyelembe kell vennie azokat a szolgáltatásokat is, amelyek egyre inkább hozzákapszolódnak maguknak a termékeknek az értékesítéséhez.

⁽¹⁷⁾ Vö.: 5.1.11. pont.

- létrehozza a nemzeti hatóságok és a vállalkozások jogainak és kötelezettségeinek közös keretrendszerét;
- tájékoztatási és igazgatási együttműködési rendszerre tesz javaslatot a nemzeti szabályozás vonatkozásában.

5.1.3 Az EGSZB azonban úgy véli, hogy több olyan problémás kérdés is marad még, amelyet a javaslatnak pontosabban kell meghatároznia:

- a kölcsönös elismerés elvének végrehajtását nem lehet elválasztani a tagállamok közötti kölcsönös bizalomtól a piacfelügyeleti mechanizmusok megbízhatóságának tekintetében, melyek alapvetően fontos szerepet játszanak egy terméknek a belső európai piacra való bejutásának engedélyezésekor; a megfelelőségértékelési eljárások hatékonysága; a tesztlő laboratóriumok által játszott szerep; valamint az igazoló és szabványügyi szervek illetékessége;
- a rendeltetvényekben az Európai Bizottság szerepe jobban körülírt, mint amit a 3052/95/EK irányelv meghatároz;
- az igazgatási együttműködési mechanizmusok a nemzeti vállalkozások és hatóságok közötti vertikális együttműködésre korlátozódnak, holott fontosnak tűnne az igazgatási hatóságok közötti, és ehhez hasonlóan a különböző termékügyi kapcsolattartó pontok közötti horizontális együttműködés kifejlesztése;
- a vitarendezési mechanizmusokra, mint például a SOLVIT-ra⁽¹⁸⁾ való utalás hiánya, amelyek pedig lehetővé tennék a vállalkozások számára, hogy közvetlenül kérjenek gyors, kipróbált és tesztelt eljárást;
- a bizonyítás terhének megfordítása, beleértve az európai importőrök által harmadik országokból a közösségi piacra behozott termékeket is;
- egy pozitív terméklista befoglalása, amely különösen trükkös lehet, tekintve, hogy a kölcsönös elismerés elve vonatkozik mindazon termékekre, amelyek nem tartoznak a harmonizált jogszabályok hatálya alá.

5.1.4 Az EGSZB úgy érzi, hogy az lenne megfelelő, ha a szöveg kifejezetten utalna azon szerződéses jogalapokra, amelyek előírják a kölcsönös elismerés elvének alkalmazását, ezzel kiemelve, hogy a feltételezett nemzeti követelmények védelme csak kivétel lehet.

5.1.5 Az EGSZB úgy véli, hogy az átláthatóság, a jogbiztonság és az egyszerűsítés magas szintjét kell biztosítani a kölcsönös elismerés elvének alkalmazásában és végrehajtásában:

- a bizonyítás terhének visszafordítása azokra a nemzeti hatóságokra, melyek el kívánják térni ettől az elvtől, egyszerű eljárások és határozott határidők alkalmazásával, annak érdekében, hogy a vitatott esetek megoldása gyorsabb és átláthatóbb legyen;

⁽¹⁸⁾ <http://ec.europa.eu/solvit/>.

- a nemzeti bíróságok igénybevételeének lehetősége, a költségeket, az időt és az energiát illető további, túlzott igények benyújtása nélkül;
- hozzáférés peren kívüli panasztételi eljárásokhoz, a kipróbált és tesztelt uniós eljárások igénybevételeivel;
- az áruk és szolgáltatások szabadabb és hatékonyabb mozgása, a vállalkozásokat, fogyasztókat és igazgatási alkalmazottakat megcélzó kombinált tájékoztatási és képzési kampányok alkalmazásával;
- rövidebb eljárási határidők; a nemzeti hatóságtól érkező írásbeli indoklással ellátott bejelentést követően a vállalkozásnak húsz nap áll rendelkezésére, hogy benyújtsa ellenérveit, majd, ha az ügyet nem oldják meg a meghatározott határidőn belül, a vállalkozás az adott piac országának bírósága elé terjesztheti azt;
- a termékügyi kapcsolattartó pontok (PCP) európai hálózata és az EU-honlapra történő felvétele, minden tagállamban hozzáférhető módon, a jogokról és kötelezettségekről szóló megfelelő kommunikáció és tájékoztatás nyújtása érdekében.

5.1.6 Az EGSZB nézete szerint a fellebbezések megvitatásának maximális határidejét úgy kell meghatározni, hogy egy ügyet meg lehessen oldani az elsőfokú bíróság előtt.

5.1.7 A tagállamoknak fel kell szerelkezniük hatékony technikai struktúrákkal (beleértve a sürgősségi eljárás lehetőségét is), hogy gyorsan tudjanak bizonyítékot felmutatni a kölcsönös elismerés elvétől a Szerződés 30. cikke értelmében való eltéréshez. Az említett cikk „a tagállamok számára lehetővé teszi, hogy a mennyiségi korlátozásokéval megegyező hatású intézkedéseket tegyenek, amikor ezeket általános, nem gazdasági megfontolások indokolják (közkerölcs, közrend, közbiztonság, az emberek, állatok és növények egészségének és életének védelme, a nemzeti kincsek védelme, továbbá az ipari és kereskedelmi tulajdon védelme)”⁽¹⁹⁾.

5.1.8 A termékügyi kapcsolattartó pontoknak (PCP) a viták rendezésekor első lépésként SOLVIT-módszereket kell alkalmazniuk, és lehetővé kell tenni azon vállalkozások számára, akiknek termékeit a határokon feltartóztatták, hogy hozzáférjenek ehhez a tagállamok közötti igazgatási együttműködésre irányuló peren kívüli eljáráshoz, amelynek 10 héten belül választ kell adnia a kérvényre⁽²⁰⁾.

⁽¹⁹⁾ Európai parlamenti tájékoztatók: 3.2.1 Az áruk szabad mozgása. Utolsó frissítés: 2001. október 22. http://www.europe-infor.de/facts/en/3_2_1.htm.

⁽²⁰⁾ SEC(2007) 585. Az Európai Bizottság munkadokumentuma SOLVIT – 2006. évi jelentés „A Solvit hálózat fejlődése és teljesítménye 2006-ban”, 2007. április 30.

Az összes EU tagállam, valamint Norvégia, Izland és Liechtenstein létrehozta SOLVIT központjait, a legtöbb esetben a külügy- vagy a gazdasági minisztériumok keretén belül.

Ezek a központok közvetlenül együttműködnek egy online adatbázis révén, hogy gyorsan és pragmatikusan megoldják az állampolgárok és vállalkozások által benyújtott problémákat. A Solviton belüli együttműködési szabályok megtalálhatók a 2001-es európai bizottsági ajánlásban, amelyet tanácsi következtetésekből jóváhagytak. A Solvit 2002. júliusa óta működik. Az ajánlásokon kívül 2004. decemberében a Solvit-központok elfogadtak egy sor közös minőségi és teljesítményi szabványt, hogy biztosítsák a szolgáltatás magas színvonalát az egész hálózatban.

5.1.9 Az EGSZB úgy véli, hogy fontos, hogy a PCP-k megfelelő megközelítést alkalmazzanak a gyakorlati eljárási útmutatók hozzáférhetővé tétele révén. Létrehozhatnak európai hálózatba kapcsolt és egy EU-honlaphoz kapcsolódó nemzeti honlapokat is, ahol megtalálhatók korábban megoldott esetek határozatai, azon termékek jegyzéke, amelyekre vonatkozik a kölcsönös elismerés elve, valamint egy adatbázis, amely nyitva áll az IDABC interoperabilitás⁽²¹⁾ szerinti, PCP-k közötti információcserét szolgáló telematikus rendszerhez kapcsolódó lehetséges felhasználók számára.

5.1.10 Ezeknek az eszközöknek az előkészítése és működtetése nem lehet opcionális; kötelezőnek kell lennie a javaslat előírása szerint. A PCP-knek az Európai Bizottsággal együtt rendszeres közös tájékoztatási és képzési szemináriumokat kell tartania a gazdasági szereplők, az igazgatási és vámisztviselők, valamint a fogyasztók számára, hogy biztosítsák a Szerződésben meghatározott jogok és kötelezettségek megfelelő megértését és teljesítését.

5.1.11 Készíteni kell egy telematikus útmutatót is, amely felhasználóbarát, uniós szintű áttekintést nyújt az összes jelenlegi, hatályban levő jogszabályról, a főbb szektorokra és horizontálisan lebontva.

5.1.12 Úgy tűnik, nem érdemes listát készíteni a rendelet hatálya alá tartozó pozitív termékekről, mint ahogy nem lenne megfelelő kizárni a sürgősségi eljárást sem, amelyet az általános termékbiztonsági irányelv ír elő.

5.1.13 Az Európai Bizottságnak szoros megfigyelés alatt kell tartania a bejelentési mechanizmusok működtetését: a tagállamokat ezért kötelezni kell, hogy minden bejelentésről másolatot nyújtsanak be, és készítsenek éves jelentést a rendelet értelmében elfogadott intézkedésekről, hogy az Európai Bizottság jelentést tudjon benyújtani az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az EGSZB Egységes Piac Megfigyelőközpontjának (SMO).

5.2 Javaslat határozatra a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről és a CE-jelölésről (COM(2007) 53 final)

5.2.1 A bizottság egyetért a javaslat elveivel, melyet a megfelelőségértékelés globális megközelítése⁽²²⁾ és az új megközelítés kombinációjának pozitív tapasztalata támaszt alá. Ezeket az elveket a jelenlegi és jövőbeli közösségi jogszabályok egész területén alkalmazni kell, kiterjesztve a forgalomba hozott termékek minden szempontjára, különös tekintettel a biztonságra, az egészség- és környezetvédelemre. A belső piac kulcsfontosságú alapelveit, azaz a diszkriminációtól való mentességet a gazdasági szereplők körében, a törvényekben teljes mértékben tiszteletben kell tartani, a tagállamoknak pedig végre kell hajtaniuk azt.

⁽²¹⁾ HL C 80., 2004.3.30., Előadó: Antonello PEZZINI.

⁽²²⁾ A globális megközelítés bevezette a moduláris megközelítést. Ez a megfelelőségértékelést számos lépésre, illetve „modulra” osztja a termék fejlesztési fázisa (pl. tervezés, prototípus, teljes termelés), az elvégzett értékelés típusa (papírmunka ellenőrzése, típusjóváhagyás, minőségi garancia), valamint az értékelésért vállalt felelősség (gyártó vagy harmadik fél) szerint.

A globális megközelítést a 90/683/EGK tanácsi határozat tette hivatalossá és a 93/465/EGK határozat helyezte hatályon kívül és frissítette: mindkét határozat általános iránymutatásokat és részletes eljárásokat határoz meg a megfelelőségértékelésre vonatkozóan, amelyeket az új megközelítésű irányelvekben alkalmazni kell.

5.2.2 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy „az ellátási és értékesítési láncba bekapcsolódó valamennyi gazdasági szereplőnek meg kell hoznia a megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy csak olyan termékeket tegyen hozzáférhetővé a piacon, amelyek megfelelnek az alkalmazandó jogszabálynak”⁽²³⁾, legyenek azok gyártók, meghatalmazott képviselők vagy importőrök⁽²⁴⁾.

5.2.3 A termék-nyomonkövethetőség alapvetően fontos azon gazdasági szereplők felelősségének beazonosításához, akik a termékeket az európai piacon forgalomba hozzák, továbbá annak biztosításához, hogy minden közösségi követelmény érvényre jut, inkább, mint a csupán „bizonyos ellenőrzési intézkedésekre korlátozó” megfelelési követelmény, amint azt az Európai Bizottság javasolja⁽²⁵⁾.

5.2.4 A határozat tárgyára és hatályára rátérve, az EGSZB úgy érzi, hogy az abban foglalt kivételek kerülendők, és hogy a termékek forgalomba hozatala közös keretrendszerének – az 5.3.3. pontban foglalt, az európai akkreditációs rendszerről és piacfelügyeleti mechanizmusokról szóló javaslatokkal összhangban – kivétel nélkül, legyen szó akár egészségügyi és biztonsági, akár környezetvédelmi kérdéssről, minden idevágó közösségi jogszabályra vonatkoznia kell. A keretrendszernek az e területre vonatkozó összes jogszabályra vonatkoznia kell, anélkül, hogy megvárnánk, hogy minden egyes egyedi irányelv vagy rendelet általános felülvizsgálat tárgyát képezze-e.

5.2.5 A javaslat 1. fejezetében foglalt közös fogalom meghatározások létfontosságúak a piaci szereplők számára, tekintve, hogy túl sok irányelv használ eltérő fogalom meghatározásokat ugyanarra a termékre.

5.2.6 Az EGSZB szerint az alábbiak alapvető fontossággal bírnak:

- a gazdasági szereplők kötelezettségeinek egyértelműbb leírása, a meglévő új megközelítésű keretrendszer javítása céljából;
- hatékonyabb piacfelügyelet;
- egységesebb illetékességi szintek a bejelentett megfelelőségértékelési szervek tekintetében.

5.2.7 A gazdasági szereplők kötelezettségeinek indokoltnak, arányosnak és a költséges bürokratikus és adminisztratív aktatologatástól mentesnek kell lennie, mind a forgalmazott termékek mintavizsgálatát, mind a panaszok nyilvántartását (a 7. cikk (4) bekezdésének második bekezdése), mind pedig a jelentéstételi követelményt illetően, amelyet az általános termékbiztonsági irányelvben meghatározott veszélyes termékekre kell korlátozni.

5.2.7.1 Az európai akkreditációs rendszerben a megfelelőségértékelési szervezeteknek arányos intézkedéseket kell hozniuk, és a kis- és középvállalkozások, illetve a nem tömeggyártású vagy kis mennyiségben gyártott termékek esetében ezeknek megfelelő módszereket kell alkalmazniuk.

⁽²³⁾ 14. preambulumbekzdés, COM(2007) 53 final.

⁽²⁴⁾ Beleértve a harmadik országból származó „névtelen” termékek importőreit, mely termékeket rövid ideig és gyakran fantázianéven forgalmazznak az „add el és távozz” elv alapján.

⁽²⁵⁾ 17. preambulumbekzdés, COM(2007) 53 final.

5.2.8 A bejelentett szervekre vonatkozóan az EGSZB megerősíti, hogy garantálniuk kell az illetékességet, a pártatlanságot és a hatékonyságot az Európai Gazdasági Térség egész területén. Annak érdekében, hogy minden gyártó egyenlő feltételekkel versenyezhesen, és a 3. és az azt követő cikkeken előírt akkreditációs kötelezettségnek megfelelően, az akkreditációs értékelést a Nemzeti Akkreditációs Testületnek kell elvégeznie, és a bejelentő hatóságnak kell jóváhagynia, ezzel elkerülve az értelmetlen és drága dupla munkát.

5.2.9 Megfelelőségértékelési eljárásként a belső ellenőrzés „A” modulját kell előnyben részesíteni, nagyrészt azért, mert a termékfelelősség minden esetben teljes mértékben a gyártót vagy – az EGT (Európai Gazdasági Térség) területén – az importőrt terheli. Emellett biztosítani kell a különféle egyszerűsített modulok közötti szabad választást, különösen a kvk-k és a kisszériás termelés számára.

5.2.10 A rendelkezések központi eleme a CE-jelölési rendszer, melynek célja annak igazolása, hogy a termék megfelel a vonatkozó szabályoknak, és amelyet a tagállamoknak kötelező hatékonyabban védelmezni azáltal, hogy a nem megfelelő használatra elégséges és arányos szankciókkal reagálnak, ezek akár büntetőjogi szankciók is lehetnek. Az új rendelkezések a régiekhez hasonlóan előírják, hogy a termék CE-jelöléssel igazolt megfelelése nem menti fel a gyártót azon kötelezettség alól, hogy az utólag hibásnak minősülő termék által okozott károkat jótétegye.

5.2.11 Az EGSZB fenntartás nélkül egyetért azzal, hogy a CE-jelölés hitelességének hiánya „az egész rendszer: a piacfelügyeleti hatóságok, a gyártók, a laboratóriumok és hitelesítők, és végső soron az új megközelítésű jogszabályok megfelelése iránti bizalom hiányát jelenti” ⁽²⁶⁾.

5.2.12 A CE-jelölés rangjának és jelentőségének előmozdításának a legjobb módja, ahogyan a 93/465 tanácsi határozat ⁽²⁷⁾ is meghatározza, a jelölésnek magának a radikális „felrása”, ami magában foglalja az alábbiakat:

- annak egyértelművé tétele, hogy nem szabad úgy használni vagy tekinteni mint fogyasztási célú jelölési vagy címkézési rendszert ⁽²⁸⁾, sem pedig mint független harmadik felek általi minőségi garanciát vagy tanúsítványt, hanem csak mint egy termékkövetelményeknek való megfelelési nyilatkozatot és műszaki dokumentumot, amelyet a gyártó vagy az importőr kötelesege és teljes körű felelőssége bemutatni a hatóságoknak és a fogyasztónak;
- a megfelelésértékelés különféle eljárásainak ésszerűbbé tétele;
- a CE-jelölés jogvédelmének megerősítése azzal, hogy közös védjegyként bejegyzik, ami azt jelenti, hogy a hatóságok gyorsan cselekedhetnek, hogy szigorúan fellépjenek a visszaélésekkel szemben, miközben nyitva marad a lehetőség a kiegészítő nemzeti jelölések alkalmazására;
- a piacfelügyeleti mechanizmusok és a határokon történő vámvizsgálatok megerősítése;

⁽²⁶⁾ The role and significance of the CE marking (A CE-jelölés szerepe és jelentősége) – Európai Bizottság: Draft Certif Doc. 2005 – 11, 2005. augusztus 30.

⁽²⁷⁾ A Tanács 93/465/EGK határozata – a modulokról szóló határozat: „A CE-jelölés azt szimbolizálja, hogy a termék megfelel a gyártókat terhelő, a termékre vonatkozó összes kötelezettségnek az elhelyezését előíró közösségi irányelvek értelmében.”

⁽²⁸⁾ BEUC (Európai Fogyasztóvédelmi Szövetség) 298/2007. sz. dokumentuma, 2007. június 5., Internal Market package for goods [Az áruk belső piaci csomagja]. Jim Murray, EP-meghallgatás, 2007. június 5.

- a gyártók és a fogyasztók képzése arra, hogy vizsgálják meg egy lehetséges önkéntes magatartási kódex létrehozása mellett és ellen szóló érveket; a kódex az európai és nemzeti minőségi jelzések és címkék – önkéntes vagy más módon történő – elterjesztésének hatékonyságáról szólna, továbbá arról, hogy ezek hogyan illeszkednek a CE-jelöléshez.

5.2.13 A piacfelügyeleti mechanizmusokkal az 5.3.13. és az azt követő pontok foglalkoznak, de itt az EGSZB hangsúlyozni kívánja az Európai Bizottság bevonásának jelentőségét, nemcsak minden olyan termék esetében, amely bár megfelelő, egészségügyi és biztonsági kockázatokat rejt magában, hanem az előírásoknak a határozati javaslat 38. cikkében foglalt formai megsértésének eseteiben is.

5.2.14 Az EGSZB ismételten hangsúlyozza, hogy a műszaki szabványosítás alapvető fontosságú szerepet játszik ennek a kérdésnek minden szempontjából, mivel az új megközelítés alapja a jogi minimumkövetelmények és az európai műszaki szabványok közötti szoros kapcsolat, amelyeket támogatni és alkalmazni kell. Ha tehát formai kifogást emelnek a harmonizált szabványokkal szemben ⁽²⁹⁾, az illetékes szabványügyi hatóságot azonnal tájékoztatni kell, hogy kellő figyelmet fordíthasson erre a szabványok megalkotásakor.

5.3 *Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a termékek forgalmazása tekintetében akkreditációs és piacfelügyeleti előírások megállapításáról (COM(2007) 37 final)*

5.3.1 Az EGSZB támogatja annak az európai akkreditációs rendszernek a létrehozására irányuló javaslatokat, amely kölcsönös bizalmon és együttműködésen alapul, amennyiben az kötelező szabályokat állít fel mind a gazdasági szereplők, mind a hatóságok számára, annak biztosítása érdekében, hogy minden forgalomba hozott termék magas biztonsági és egészségvédelmi szintnek felel meg. A rendszernek ugyanolyan szintű alkalmazást és szabályozást kell garantálnia minden európai fogyasztó és gazdasági szereplő számára, egyszerűbb és modernebb eljárásokkal.

5.3.2 Az európai akkreditációs rendszernek biztosítania kell a megfelelésértékelés eredményének egyetemleges elfogadását, és kerülnie kell a felesleges kettős tesztelést: annak érdekében, hogy a rendszer nemzetközi elismerése biztosítható legyen, az akkreditációs értékelés kompetenciájának nemzetközileg elismert szabványokon kell alapulnia, a „megfelelésértékelés”, „megfelelésértékelési szervek”, „a szerv kijelölése” és a „bejelentés” kifejezéseket pedig egyértelműen meg kell határozni a rendeletben.

5.3.3 A rendelet rendelkezéseinek valamennyi akkreditációs szerve és az általuk nyújtott szolgáltatásokra is vonatkoznia kell az Európai Gazdasági Térségen belül, függetlenül az ügyfeleknek nyújtott megfelelésértékelési szolgáltatások típusától, és a következőket kell biztosítaniuk:

- a nemzetközi szabványokkal összhangban levő, közös, egyértelmű és átlátható fogalom meghatározások koherens sorozata, melyeket minden „új megközelítésű” és termékspecifikus irányelvben alkalmazni kell, beleértve a megfelelésértékelésről és megfelelésértékelési szervekről szólókat is;

⁽²⁹⁾ A határozati javaslat – COM(2007) 53 final – 14. cikke.

- hatóság által vezetett akkreditációs rendszer, amely nem függhet a kereskedelmi versenytől;
- a vonatkozó közösségi jogszabályok általános lefedése, kivétel nélkül, legyen szó akár egészségügyi és biztonsági, akár környezetvédelmi kérdékről: az e területre vonatkozó közösségi jogszabályok egyre összetettebb halmazát egységes és koherens keretrendszerbe kell foglalni, amely egyaránt vonatkozik az uniós és a nem uniós gyártókra;
- az akkreditáció hatálya alá tartozó valamennyi tevékenységre való kiterjesztés, beleértve a kalibrálást is, függetlenül attól, hogy az akkreditáció célja a jogi megfelelésértékelés követelményeinek való megfelelés, vagy a magánszerződéseknek való megfelelés;
- a nemzeti akkreditációs testületeknek meg kell felelniük a kompetencia- és pártatlansági szabványoknak, azzal, hogy megkövetelik tőlük a részvételt az akkreditációs eljárásban érintett valamennyi fél felügyelete alatt elvégzett szakértői értékelésekben;
- költséghatékonyság, arányosság, megbízhatóság és kölcsönös bizalom a közös akkreditációs rendszerben a szabályozott és a nem szabályozott területen egyaránt.

5.3.4 Az akkreditáció fogalom meghatározását úgy kell módosítani, hogy magában foglalja a kalibrálást, tesztelést, tanúsítást, felügyeletet és egyéb megfelelésértékelési tevékenységeket is.

5.3.5 Ezenkívül a valamennyi megfelelésértékelési eljárást felölelő egységes szabályok biztosítása érdekében, beleértve a minőségbiztosítási, kalibrálási és ISO 43 tesztek is, nem szabad kivételeket tenni: a rendeletnek valamennyi akkreditációs szervre és az általuk nyújtott valamennyi szolgáltatásra is vonatkoznia kell az Európai Gazdasági Térségen belül, függetlenül az ügyfeleknek nyújtott megfelelésértékelési szolgáltatások típusától.

5.3.6 A nemzeti akkreditációs szervezeteknek non-profit alapon kell működniük, amint azt a 4. cikk (6) bekezdése ajánlja. Fennáll azonban annak veszélye, hogy a jelenlegi megszövegezés gátolja a minőségi szolgáltatások nyújtását szilárd pénzügyi alapokra helyező kezdőtőke létrehozását. Az EGSZB nézete szerint a nemzeti akkreditációs szervezeteknek non-profit szervezeteikként kell működniük abban az értelemben, hogy nem oszthatnak szét nyereséget, ahogyan azt nemzetközileg előírja az ISO/IEC 17011⁽³⁰⁾.

5.3.7 Az európai akkreditációs rendszert (EAS) az akkreditációs rendszer legmagasabb szintjének kell tekinteni, és mint általános érdekű közszolgáltatás, nem kerülhet versenyhelyzetbe: az EGSZB támogatja azt a szabályt, amely kötelezi a tagállamokat arra, hogy egyetlen nemzeti akkreditációs testülettel rendelkezzenek, amelynek illetékessége, objektivitása és pártatlansága szakértői felülvizsgálat tárgyát kell, hogy képezze. Bizonyos körülmények között⁽³¹⁾, kivételes esetben kisebb államok felmentést kaphatnak ez alól, amennyiben a szomszédos tagállam nemzeti akkreditációs testületeit kívánják igénybe venni.

5.3.8 Az EGSZB úgy véli, hogy egyértelmű jogalapot kell teremteni az Európai Akkreditációs Együttműködésnek (EA), melynek szerepét erősíteni kell és jobban meg kell határozni: minden nemzeti akkreditációs szervnek az EA tagjának kell lennie az egyenjogúság, az átláthatóság, a megbízhatóság és a hatékonyság biztosítása érdekében; továbbá az EA-hálózatot a tagállamoknak támogatniuk kell.

5.3.9 Az EA további megerősítése érdekében az EGSZB úgy véli, hogy az akkreditációs szervezeteknek alá kell írniuk az EA által működtetett multilaterális elismerési megállapodásokat (MLA-k). Ezenkívül a rendeletben foglalt finanszírozási mechanizmusoknak nem csak az EA-ra kell kiterjedniük, hanem azokat ki kell terjeszteni a piacfelügyeleti tevékenységeket és a résztvevő különféle nemzeti igazgatási szervek közös képzését támogató kampányokra is.

5.3.10 A 9. cikk (1) bekezdésében előírt szakértői felülvizsgálatot, melynek célja az egységes piac működésének elősegítése és javítása a megbízhatóság növelésével, az európai akkreditációs rendszeren belül kell megszervezni, és az EA-n belül meghatározott harmonizált szabályok szerint kell végrehajtani. A szakértői felülvizsgálatok eredményeit nyilvánosságra kell hozni, és azokról tájékoztatni kell minden tagállamot és az Európai Bizottságot.

5.3.11 Mivel az akkreditációs szervezeteknek aktívan igazolniuk kell, hogy a beléjük vetett bizalom jogos, az EGSZB úgy gondolja, hogy bizonyítaniuk kellene, hogy sikeresen részt vesznek a szakértői felülvizsgálatban.

5.3.12 Az EGSZB az érdekelt bevonását is fontosnak tartja: képviselni kell őket az akkreditációs szervezetekben, és az erről szóló rendelkezésnek az új rendelet szerves részét kell képeznie.

5.3.13 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy fontos, hogy a tagállamok egyenértékű, összefüggőbb és hatékonyabb piacfelügyeletet érjenek el a közösségi jogszabályok harmonizálása révén, ami magában foglalja a határokon átnyúló együttműködés megerősítését: az általános termékbiztonságról szóló – 2001/95/EK irányelv – és az egyéb idevágó irányelvek rendelkezéseit ki kell igazítani azért, hogy biztosítani lehessen az egységes piac működéséhez a „jobb jogalkotás” elvének teljes körű alkalmazását. A piacfelügyeleti tevékenységeknek ki kell terjedniük az általános termékbiztonsági irányelvben (GPSD) foglalt termékekre is, mivel számos terméket értékesítenek professzionális és végfogyasztói használatra egyaránt. Ezért az EGSZB indokolatlannak tekinti a GPSD kizárását a 13. cikk (2) bekezdésében említett rendelkezések hatálya alól, mivel ez a gazdasági szereplők számára inkább nagyobb zavart és komplikációkat jelentene, nem pedig az egységes piaci felügyeleti tevékenységek nagyobb kohézióját.

5.3.14 Az EGSZB úgy érzi, hogy a jelenlegi gyors tájékoztató rendszer, a piacfelügyelet hatékony megsegítésére képes RAPEX⁽³²⁾ léte teljes mértékben indokolt: a tagállamoknak, a vám- és igazgatási hatóságoknak azonban egységesebb és jobban koordinált módon kell azt igénybe venniük.

⁽³⁰⁾ ISO/IEC 17011: „Az akkreditációs testületnek rendelkeznie kell a tevékenységeinek elvégzéséhez szükséges anyagi forrásokkal, amit kimutatókkel és/vagy okiratokkal kell igazolni”.

⁽³¹⁾ A rendeletjavaslat – COM(2007) 37 final – 6. cikkének (1) bekezdése.

⁽³²⁾ A RAPEX mellett meg kell említeni még az élelmiszer- és takarmánygazdálkodás RASFF riasztási rendszerét, a humán betegségek EWRS rendszerét és az állatbetegségek ADNS rendszerét. Vö.: 2004/478/EK határozat és 2230/2004/EK rendelet.

5.3.15 A vámhatóságoknak együtt kell működniük a piacfelügyeleti hatóságokkal egy európai hálózatban, hogy biztosítsák a termékek hatékony ellenőrzését, mielőtt azok az egységes európai piacra kerülnek, a vámhatóságokat pedig el kell látni képzett személyzettel, pénzügyi forrásokkal és megfelelő hatáskörökkel, hogy a rájuk bízott feladatokat hatékonyan el tudják látni.

5.3.16 A piacfelügyeleti és vámellenőrzési mechanizmusoknak mindenekelőtt rendelkezniük kell a szükséges eszközökkel, hogy azonnal foglalkozni tudjanak a szezonális vagy csak korlátozott időszakban, különleges promóciók során, gyakran ideiglenes, kitalált néven értékesített termékekkel. A

hatóságoknak rendelkezniük kell a hatáskörökkel és az eszközökkel az ezek elleni gyors beavatkozáshoz, a Közösségbe importálóknak pedig teljes felelősséget kell vállalnia azért, hogy ezek a termékek megfelelnek az alapvető uniós követelményeknek, különösen a biztonság és a környezetvédelem szempontjából.

5.3.17 Végül, az EGSZB úgy véli, hogy a rendeletnek egyértelműen ki kell kötnie, hogy a megfelelés bizonyított hiánya esetén hozott intézkedéseknek tiszteletben kell tartaniuk az arányosság elvét, függetlenül a 19. cikk (1) bekezdésében javasolt iránymutatástól, továbbá hogy a 17. cikket ennek megfelelően módosítani kell.

Kelt Brüsszelben, 2007. december 13-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Dimitris DIMITRIADIS

MELLÉKLET

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság Véleményéhez

A következő módosító indítványokat, amelyeknél a támogató szavazatok száma az összes leadott szavazat legalább egynegyede volt, a vita során elutasították.

5.2.12. pont

Az első franciabekezdés a következőképpen egészítendő ki:

„– annak egyértelművé tétele, hogy nem szabad úgy használni vagy tekinteni mint fogyasztási célú jelölési vagy címkézési rendszert, sem pedig mint független harmadik felek általi minőségi garanciát vagy tanúsítványt, hanem csak mint egy termékkövetelményeknek való megfelelési nyilatkozatot és műszaki dokumentumot, amelyet a gyártó vagy az importőr kötelessége és teljes körű felelőssége bemutatni a hatóságoknak és a fogyasztónak. Következésképpen a CE-jelölést – mivel nem tekinthető független harmadik felek általi minőségi garanciának, tanúsítványnak vagy jóváhagyásnak – elegendő a kísérődokumentumokban feltüntetni: a terméken magán nem szükséges megjeleníteni.”

Indokolás

A hatályos szabályozások szerint a meghatározott terméktípusok – például a játékok – minden egyes darabját el kell látni a CE-jelöléssel. Következésképpen a fogyasztó felé semmi sem jelzi, hogy az egyik termék jobb, mint a másik. A jelölés (csak) azt jelenti, hogy a termék megfelel az eladás feltételül szabott biztonsági normáknak. A fogyasztó abból indul ki, hogy az üzletben csak olyan termék van, amelynek eladása engedélyezett.

És ha a fogyasztó például sportfelszerelést – górkocsolyát és/vagy skateboardot – keres, a 20 kilónál nehezebb gyermekeknek szánt termékeknel nem elvárás a CE-jelölés. A különböző sportszerek lehet, hogy egymás mellett vannak a polcon, és a fogyasztó azt gondolhatja, hogy a CE-jelöléssel ellátott termékek jobbak, mint a többi.

Az idők során számos tanulmány kimutatta, hogy a fogyasztók nem értik a CE-jelölést vagy a jelölés félrevezeti őket. Ilyen félreértés például, hogy a termék megfelel bizonyos minőségi (és nem csak biztonsági) elvárásnak, hogy harmadik fél tesztelte vagy az EU-ban készült.

Érthető, hogy a fogyasztók nem látják át a rendszert. Az élelmiszertermékeket nem kötelező specifikus jelöléssel ellátni, mégis meg kell felelniük az uniós rendeleteknek és irányelveknek. Az európai fogyasztóvédelmi szervezetek (BEUC és ANEC) szerint elégséges, ha a CE-jelölés – mint a piacra jutáshoz szükséges biztonsági útlevél – a kísérődokumentumokban van feltüntetve, hogy a megfelelő hatóságok ellenőrizhessék meglétét.

A szavazás eredménye:

Mellette: 24 Ellene: 27 Tartózkodott: 10

5.2.12. pont

A szövegbe új, hatodik franciabekezdés illesztendő:

„– az Európai Bizottság, a gyártók és a fogyasztók ösztönzése arra, hogy vizsgálják meg, hogyan lehet az irányelvekben meghatározott alapvető biztonsági előírásoknál több szempontot átfogó, harmadik fél által végzett tanúsításon alapuló, valódi árumínőségi védjegyrendszert létrehozni.”

Indokolás

Egy ilyen vita során meg lehetne vizsgálni olyan szabványok létrehozását, amelyek nemcsak a biztonságra vonatkoznak, hanem a minőségi, környezeti és etikai követelményekre is kiterjednek, lehetővé téve a gyártók számára, hogy termékeiket – amennyiben kívánják – nemcsak biztonsági, hanem más elvárások alapján is teszteltessék.

Jelen módosító indítvány elfogadása esetén az 1. pontot (*Következtetések és ajánlások*) megfelelően ki kell egészíteni (például az 1.5. pontban a hetedik franciabekezdés után).

A szavazás eredménye:

Mellette: 25 Ellene: 29 Tartózkodott: 12
